

ת"פ 41830/12/21 - מדינת ישראל נגד מהדי כנאנה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 41830-12-21 מדינת ישראל נ' כנאנה(עציר)

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

נגד

מהדי כנאנה

הנאשמים

באמצעות ב"כ עוה"ד עלי סעדי

גזר דין

1. במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם יליד 18.08.01 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות בנשק (נשיאה), עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ועל כן הורשע בעבירות המיוחסות לו על פיו.

כתב אישום מתוקן:

2. מעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**"), הנאשם הודה כי בתאריך 03.12.2021 בסמוך לשעה 21:30 התמקמו שוטרים בתצפית לעבר עסק המכונה "עץ ובטון", הממוקם באזור התעשייה בטמרה (להלן: "**העסק**"). בעסק מותקן, בין היתר, שער כניסה חשמלי בחלקו הקדמי וגדר המקיפה את שטח העסק כולו.
3. סמוך לשעה 00:30, ולאחר ששוטרי התצפית הבחינו בתנועת אנשים בתוך העסק, הגיעו אל מחוץ לעסק מספר ניידות משטרה גלויות, זאת במסגרת עבודתם ועל מנת לבצע חיפוש בעסק, כשהם מזוהים כאנשי משטרה במדים ובכובעים. בין יתר השוטרים, הגיעו למקום גם השוטר ערן קטלן (להלן: "**השוטר ערן**"), וכן השוטר אלירן סיבוני (להלן: "**השוטר אלירן**"). מיד לאחר הגעת השוטרים, טיפס השוטר ערן מעל השער והחל לבצע חיפוש וסריקה ברחבת הכניסה, כשבמקביל זרקו מי מהשוטרים רימון הלם לרחבת הכניסה.
4. מיד עם כניסתו של השוטר ערן אל רחבת הכניסה, הבחין הנאשם בעודו שוהה במכולה, במתרחש ובשוטרים. בשלב זה, ובמטרה להימלט מהשוטרים, יצא הנאשם מהמכולה בריצה לעבר חלק הגדר הסמוך למכולה, כשהוא נושא על גופו, בלא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי מסוג GLOCK (להלן: "**האקדח**"), ובתוכו מחסנית ארוכה ותואמת לאקדח, המכילה 29 כדורי תחמושת 9 מ"מ מסוג פאראבלום (להלן: "**המחסנית**").
5. בהתקרב הנאשם אל הגדר, כשהשוטרים רצים לעברו, השליך הנאשם את האקדח לעברה השני של הגדר, אל מחוץ לעסק, טיפס מעליה וקפץ ממנה החוצה. במהלך מנוסתו, נפל הנאשם על האדמה הסמוכה לגדר העסק ומחוצה לו, או אז נתפס ונעצר על ידי השוטר אלירן, אשר הבחין בהשלכת האקדח ובמעשיו של הנאשם, כמפורט. לאחר מעצרו של הנאשם, במהלך חיפוש שבוצע בעסק, נתפסה על הרצפה בכניסה למכולה מחסנית נוספת (להלן: "**המחסנית הנוספת**"), המכילה 12 כדורי תחמושת 9 מ"מ מסוג פאראבלום.
6. האקדח הינו כלי שמסוגל לירות כדור שבכווח להמית אדם, המחסניות והכדורים הינם אביזר ותחמושת התואמות

לכלי זה. במעשים המתוארים לעיל, נשא הנאשם את הנשק, האבזר והתחמושת, בלא רשות על פי דין להחזקתם ולנשיאתם עבירות בנשק (נשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין.

7. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לגבי העונש ונקבע כי כל צד יטען טענותיו לעניין זה באופן חופשי.

8. ביום 06.03.2022 הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, נוכח גילו ונוכח מועד יום ביצוע העבירה (הנאשם הינו יליד 18.08.2001 ואת העבירה ביצע ביום 03.12.2021).

תסקיר שירות המבחן:

9. בתסקיר שירות המבחן מיום 12.06.2022 נכתב כי הנאשם הינו בן 20, רווק, שטרם מעצרו התגורר בבית הוריו בטמרה. לדבריו עבד כשכיר בחברת הובלות ושיפוצים. לתיאוריו, היה נתון ללחצים רבים מצד הוריו נוכח מצבה הכלכלי של המשפחה והפצרותיהם הנשנות שיצא לעבוד. מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

10. בהתייחסותו לביצוע העבירה הודה בעובדות כתב האישום אך התקשה בלקיחת אחריות על ביצועה, תוך שניסה להצדיק את התנהלותו המכשילה. לדבריו, האופן בו פעל נעוץ בחוסר אמון בגורמי אכיפה שכן לתפיסתו בין כה וכה היה מואשם על לא עוול בכפו.

11. בתקופת מעצרו תפקודו תקין, ללא עבירות משמעת וללא אירועים חריגים. על אף האמור, עלתה התרשמות מצעיר בעל דפוסי התנהגות מכשילים, המחזיק בעמדות מתריסות ביחס לגורמי אכיפה ובהיעדרה של דמות משמעותית מכווינה ההערכה הייתה כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים ולפעול על פי נורמות חברתיות מקובלות, שמחזיק בנרטיב קורבני.

12. גורם סיכון נוסף הינו ההתרשמות כי אופן התנהלותו בעת ביצוע העבירה נעוץ בדפוסי חשיבה המאפיינים תת תרבות עבריינית ובצל קשרים עם חברה שולית. לצד זאת שביטא צער על מעורבותו, עלה הרושם כי הנאשם נעדר הבנה לנזק ההרסני שבביצוע עבירות מסוג זה.

13. מנגד, בבחינת גורמי סיכון, ניתן לייחס כי אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות. גורם סיכון נוסף הנו דיווחיו על סיום השכלה תיכונית, על אף קשיים שתיאר בפניות רגשיות ללימודיו בשל ניסיונותיו להשתלבות תעסוקתית בתקופת נערותו.

14. בשקלול האמור לעיל, ניתנה הערכה שקיים סיכון בינוני גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק דומה.

15. שירות המבחן לא נתן בתסקיר המלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם, ולהערכתו ענישה הרתעתית משמעותית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש עשויה לחדד עבור הנאשם את הגבולות בין המותר לאסור, וכן להוות עונש גמולי על בחירותיו.

טיעוני המדינה לעונש:

16. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, טענה המדינה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם ביטחון שלום הציבור והגנה על חיי אדם, וכי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כגון דן נותנת ביטוי לצורך

- שבהשתת ענישה מוחשית בדמות מאסר מאחורי סורג ובריא, אשר אמור להיות בין 24-48 חודשים מאסר בפועל.
17. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה המדינה כי המעשה תוכנן היטב, הנאשם נשא את הנשק על גופו במודע, חלקו של הנאשם באירוע היה מוחלט כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, הנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי ביותר, הואיל והנזק הצפוי להיגרם מביצוע עבירות הנשק הוא רב וברור. כמו כן, לנאשם לא הייתה סיבה לבצע את העבירה, הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו ויכול היה להימנע מביצועה, בנוסף לנאשם לא הייתה כל מצוקה נפשית והינו נעדר קרבה לסייג לאחריות פלילית.
18. באשר לבחינת הרתעה אישית והרתעת הרבים, המדינה ביקשה להטיל על הנאשם עונש שימצא באזור האמצעי של מתחם הענישה, על אף היותו נעדר הרשעות קודמות, שכן לגרסת המדינה עונש קל יעביר מסר שגוי לציבור בכלל ולנאשם בפרט ולא יהא בו משום הרתעה של הרבים והיחיד מפני ביצוע עבירות נשק. לפיכך, המדינה ביקשה להחמיר בדינו של הנאשם, ולקבוע עונש בתוך מתחם העונש ההולם שהוצג על ידה.
19. המדינה הפנתה את בית המשפט לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, תוך כדי שהיא מדגישה שגם שירות המבחן הביע דעתו כי מדובר בצעיר בעל דפוסי התנהגות מכשילים, המחזיק בעמדות מתריסות ביחס לגורמי האכיפה, מתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים ולפעול על פי נורמות חברתיות מקובלות. אופן התנהלותו בעת ביצוע העבירה נעוץ בדפוסי חשיבה המאפיינים תת תרבות עבריינית, ובצל קשרים עם חברה שולית. הנאשם מתקשה בבחינת התנהגותו באופן ביקורתי ואינו מחובר למצבי הסיכון הנשקפים מהתנהגותו המכשילה והגורמים אליהם חבר. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני גבוה להישנות התנהגות בדפוסי המכשילים. מכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ תחת זאת על ענישה מרתיעה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, שתחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור, וכן תהווה עונש על מעשיו.
20. המדינה הציגה בפני בית המשפט את מדיניות הענישה הנוהגת בתיקים מן הסוג בו עסקין לגרסתה, לרבות הפנייה לתיקים משפטיים, כדלקמן: ת"פ (חיפה) 7626-04-20 **מדינת ישראל נ' אעמר ואח'**, ת"פ (חיפה) 71333-10-21 **מדינת ישראל נ' בר**, ע"פ 6021/21 **עבוד נ' מדינת ישראל**, ע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל**, ת"פ (ב"ש) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו ג'אמע**, ת"פ (חיפה) 45713-07-17 **מדינת ישראל נ' רובינוב**, ת"פ (ת"א) 11362-10-15 **מדינת ישראל נ' זרתוסטרא**, ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5900/15 **מעוז נ' מדינת ישראל**.
21. לאור האמור, המדינה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שיהא באזור האמצע של מתחם הענישה שהוצג, מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי, וכן חילוט הנשק, המחסנית והתחמושת.
- טעוני ב"כ הנאשם לעונש:
22. לטענת ב"כ הנאשם, הרי שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, וכן הביע רצון לעבור טיפול.
23. בנוסף, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר מיד עם תיקון כתב האישום.
24. מבחינת חומרת העבירה, נשיאת הנשק הייתה נשיאה רגעית, ולא מעבר לכך. הנשק היה שייך וקשור לאחר, אשר נתן הודאה בתיק הפלילי המתנהל מולו. בנוסף טען כי מגמת החמרה בענישה אינה אמורה לחול על המקרה דנן בו הורשע הנאשם.
25. לטענת ב"כ הנאשם, הפסיקות שהוגשו על ידי המדינה אינן קשורות למקרהו של הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה מצידו לתיקים המשפטיים הבאים: ת"פ 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב**, ת"פ 17376-05-20 **מדינת ישראל נ' חליל**, ת"פ 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' מחאמיד**.
26. בנוסף, וכמילת סיום, ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט לא ימצה את הדין עם הנאשם, וזאת לאור הנסיבות הקונקרטיות בתיק, לרבות אינטרס החברה.

דבר אחרון של הנאשם:

27. להלן דברי הנאשם, שנאמרו לפני כדלקמן: **"אני מצטער על מה שעשיתי. עכשיו אני צעיר ואני מאבד זמן יקר בכלא. אבקש להתחשב בי".**

דין והכרעה:

28. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא עקרון ההלימה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו. בעת קביעת מתחם עונש ההולם למעשה עבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

29. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.

30. כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. כן ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתקיים נתונים מסוימים, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

31. בעניין דנן, הערכים החברתיים שנפגעו הינם בטחון הפרט והציבור, וכן שלטון החוק.

32. נשק הוא כלי שנועד לירות כדורים שבכוחם להמית אדם. הפעלתו פשוטה יחסית, כוח הפגיעה שלו קטלני, ניתן לעשות בו שימוש רב פעמי, וקשה מאוד להתגונן מפניו. נשק מעורב בעבירות פליליות חמורות, הן בפגיעתו הפיזית באדם או ברכוש, והן באיומים לעשות בו שימוש כזה. נוכח הסכנות הכרוכות בנשק יש למדינה ענין לפקח על החזקת כלי הנשק בתחומה, להגבילו ולהתנותו ברישיון.

33. במקרה דנן, מידת הפגיעה הנה חמורה, לנוכח פוטנציאל הנזק לפגיעה בנפש הטמון בעבירות של נשיאת אקדח ותחמושת.

34. אין צריך להכביר במילים על חומרתן של עבירות הנשק, בייחוד בתקופה הנוכחית בה כמעט ולא חולף יום ללא נפגעים בגוף ובנפש, בייחוד במגזר הערבי. פוטנציאל הפגיעה של הנשק מצדיק הרשעה גם מעצם החזקתו ונשיאתו ללא רישיון, עוד בטרם עשיית שימוש פוגעני בו. ואכן, העונשים הקבועים לעבירות ההחזקה והנשיאה של נשק ללא רישיון הינם גבוהים וחמורים.

35. בית המשפט העליון עומד פעם אחר פעם על חומרת עבירות הנשק, שהפכו כדי "מכת מדינה". פגיעתן של עבירות הנשק קשה היא, והיא יוצרת סיכונים משמעותיים לשלום הציבור ובטחונו. נשק ברחובות משמעותו סכנת פצועים והרוגים ברחובות. מדיניות הענישה הנהוגת הינה מדיניות מחמירה, מתוך ההבנה כי ישנה חובה למגר תופעה עבריינית זו על כלל נגזרותיה.

36. כך למשל בע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013):

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באיפה ובענישה קשה."

37. וכן ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' דאוד טחאינה (נבו) (13.06.2022):

"עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה. חומרתן היתרה של עבירות אלה, פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסקי דין רבים של בית משפט זה."

צוין כי עבירות אלה מייצרות במהותן איומים וסיכונים משמעותיים לשלום הציבור וביטחוננו (ראו: ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 [פורסם בנבו] (29.3.2022) והן מהוות בסיס לביצוע פעילות עבריינית, פשיעה לאומנית ופעולות טרור מסכנות חיים (ראו: ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (10.5.2022)). זמיתם ונגישותם של כלי נשק בלתי חוקיים מאפשרות שימוש תדיר בנשק ככלי לפתרון סכסוכים, לעיתים תוך ירי באזורי מגורים, וגביית קורבנות בגוף ובנפש. בית משפט זה עמד לא אחת על כך שתרומתם העיקרית של בתי המשפט למיגור תופעת עבריינות הנשק ונגזרותיה היא בהטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני הנשק (ראו: ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 10 [פורסם בנבו] (14.2.2021)). לאחרונה באה מגמה זו לידי ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, באופן שכלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (ראו: חוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938). אומנם הוראותיו של תיקון זה אינם חלים בענייננו, אך יש בהן כדי להמחיש את מגמת ההחמרה בענישה על עבירות הנשק גם בהיבט החקיקתי."

38. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הגישה המדינה אסופת פסיקה, אשר צוינה לעיל. לאחר עיון וקריאה מצאתי כי אין לעשות בינם ובין נסיבות המקרה דין גזירה שווה, ולהלן התייחסותי אליהם, כדלקמן:
תיקים פליליים:

ת.פ. (ת"א) 11362-10-15 מדינת ישראל נ' זרתוסטרא - שם נקבע מתחם ענישה של 12-36 חודשי מאסר בפועל, הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, וכן חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נמחק בהסכמה. להבנת, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקינן. אומנם בתיק האמור, כמו בתיק דנן, דובר על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין, סעיפים 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, עם זאת מדובר היה במקרה עם נסיבות לחומרה, אשר בראשן עברו הפלילי המכביד של הנאשם (בהיותו קטין בשנת 2004 הוטלו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ו-10 חודשי מאסר על תנאי בגין 12 תיקים של עבירות רכוש; בשנת 2006 הנאשם הורשע בעבירה של חבלה כשהעברין חמוש ונשלח ל-20 חודשי מאסר (10 חודשים בגין ההרשעה בעבירות בתיק ו-10 חודשים בגין הפעלת מאסר מותנה); בשנת 2010 הוטלו על הנאשם 38 חודשי מאסר בגין ניסיון שוד ועבירות נוספות של גניבה, תקיפה והתפרצות (שישה אישומים; ביולי 2011 הוטלו על הנאשם שנתיים מאסר בפועל בגין עבירות סמים; בדצמבר 2011 הורשע הנאשם בשתי עבירות של איומים והושתו עליו 4 חודשי מאסר בפועל (מתוכם חודשיים חופפים לעונש המאסר שריצה). ביוני 2015 הוטלו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, תוך שהופעל מאסר מותנה ובסך הכול 8 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות אלימות וכיו"ב). ניכרה הסלמה במעשיו, הנאשם הוכיח כי מאסר מותנה אינו מרתיע אותו והוא ביצע עבירות גם בתקופת התנאי, וכן כי מאסרים לריצוי בפועל, שהוטלו עליו בעבר, אינם מרתיעים אותו.

ת.פ. (חיפה) 45713-07-17 מדינת ישראל נ' רובינב - שם נקבע מתחם ענישה של 24-48 חודשי מאסר, הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל, וכן חודשי מאסר נוספים על תנאי. להבנת, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקינן. בתיק האמור דובר על נאשם שהורשע בביצוע עבירות נשק (החזקה, נשיאה והובלת נשק, אבזר ותחמושת) סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף סעיפים 10(א) ו-63 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, עבירה של נהיגה ללא ביטוח, סעיפים 2(א) ו-(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 וכן עבירה של נהיגה בפזיזות, סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. בנוסף, הנאשם נהג ברכבו במהירות ובפראות, ללא רישיון, גרם לתאונה, נמלט, היה בעל 19 הרשעות קודמות בגין בין היתר עבירות רכוש, נשק, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית, שימוש בסמים לצריכה עצמית, תקיפה הגורמת לחבלה ממש, סחיטה באיומים, שוד ועוד. הנאשם יוצא ובא היה מכותלי בית הסוהר משנת 2000-2016.

ת"פ (חיפה) 7626-04-20 **מדינת ישראל נ' אעמר ואח'** - שם נקבע מתחם ענישה של 2-4 שנות מאסר, הוטל 3 שנות מאסר בפועל, וכן 9 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון **קיבל את ערעור** הנאשם והקל את העונש ל-31 חודשי מאסר. להבנתי, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקינן. בתיק האמור דובר על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק (סעיפים 144(א) רישא וסיפא, 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, וכן החזקת סם מסוכן (קוקאין) שלא כדין (סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. בנוסף, עת נתפס הנאשם ברכבו נמנע מלפתוח את דלתות הרכב, השוטרים נאלצו לנפץ חלק משמשות הרכב על מנת לבצע חיפוש, הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים שנאלצו להשתמש בכוח. כמו כן, לנאשם הייתה הרשעה קודמת בעבירות נשק בגינה ריצה מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו ג'אמע** - שם נקבע מתחם ענישה של 18-36 חודשי מאסר בפועל, הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, וכן חודשי מאסר על תנאי. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 בחוק העונשין. להבנתי, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה נמצא במתחם החומרה לתיק בו עסקינן. על פי המתואר הנאשם נסע ברכבו כשהוא מחזיק ברכב אקדח, מחסנית ריקה, וכדורי תחמושת 9 מ"מ. הנאשם הבחין בחסימה המשטרית ועצר את רכבו בצד הדרך. שוטרים שהגיעו מכיוון נסיעת הנאשם עצרו בסמוך לרכב הנאשם והנאשם נסע באיטיות לכיוון החסימה, ובשלב מסוים יצא מהרכב כשהוא אוחז בידו את האקדח ונמלט בריצה לעבר שטח סמוך, מעבר לנתיב הנגדי של הכביש. קצין משטרה הבחין בו ורדף אחריו. לאחר כ-500 מטר הנאשם מעד, והשוטרים השיגו אותו ועצרו אותו ותפסו את האקדח. עם זאת, הנאשם שם היה כבן 26, נשוי ואב לארבעה, מבוגר ובוגר יותר מהנאשם בו עסקינן.

ת"פ (חיפה) 71333-10-21 **מדינת ישראל נ' בר** - שם נקבע מתחם ענישה של 20-48 חודשי מאסר בפועל, הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, וכן 9 חודשי מאסר על תנאי. על פסק הדין הוגש ערעור **שטרם נדון** בבית המשפט העליון. להבנתי, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקינן. בתיק האמור דובר על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק (סעיפים 144(א) רישא וסיפא, 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, וכן החזקת סם מסוכן (קנאביס לצריכה עצמית) שלא כדין (סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. לנאשם היו מספר רב של הרשעות קודמות, לרבות עבירות אלימות, והוא ריצה 3 תקופות מאסר של 9, 21 ו-13 חודשים במקרי עבר שונים. תקופות מאסר אלה לא הניאו את הנאשם מלחזור ולהפר את החוק. ערעורים פליימס:

ע"פ 5900/15 **מעוז נ' מדינת ישראל** - ערעור על חומרת עונש המאסר שהוטל על המערער, שם נקבע מתחם ענישה של 20-48 חודשי מאסר, והוטלו על המערער 34 חודשי מאסר בפועל וכן חודשי מאסר על תנאי. הערעור **נדחה**. להבנתי, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקינן. בקביעת העונש בית המשפט המחוזי עמד על עברו הפלילי המכביד של המערער, אשר כלל 14 הרשעות קודמות, לרבות עבירות חמורות של אלימות וסחר בסמים, לרבות שהמערער ריצה כבר שלוש תקופות מאסר משמעותיות, לפיכך מצא כי אין בענישה כדי להרתיע את המערער מביצוע עבירות חמורות. כן יוחס למערער חומרה רבה למעשי המערער, אשר התגייס לבצע כל חלק שהוטל עליו בביצוע העבירות, תחילה כמסייע בהטמנה, ובהמשך כמבצע עיקרי בהחזקת הרובה ונשיאתו יחד עם תחמושת, וכן הטמנתם בחורשה.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** - ערעור על חומרת עונש המאסר שהוטל על המערער, שם נקבע מתחם ענישה של 24-48 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על המערער 34 חודשי מאסר בפועל, וכן חודשי מאסר על תנאי. הערעור **נדחה**. המערער הודה במסגרת הסדר טיעון, כי התגלע סכסוך בין קרוב משפחה של המערער ובין נוסף, והשניים קבעו להיפגש בעיר טיבה לשם יישוב הסכסוך. השניים נפגשו כשהמערער נושא נשק מסוג "גלוק" שהכילה

במחסנית 14 כדורים. הנאשם הורשע בהודאה בגין עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין. להבנתו, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקין, לרבות בין היתר העובדה שהמערער נסע למקום המפגש לצורך יישוב הסכסוך כשהוא חמוש באקדח הטעון ב-14 כדורים, וכן עברו הפלילי המכביד אשר כלל ארבע הרשעות קודמות ובהן שוד מזוין, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה ועבירות רכוש, אשר בגינן ריצה שלושה מאסרים, האחרון שבהם בן 54 חודשים, וכן העובדה כי המערער השתחרר ממאסרו וביצע את העבירה בתוך פחות מחודשיים מיום שחרורו.

ע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל** - ערעור על חומרת עונש המאסר שהוטל על המערער לתקופה של 24 חודשים בפועל. הערעור **נדחה**. להבנתו, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בחומרתו לתיק בו עסקין. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, יצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח, וכעבור מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לאחר. בניגוד למקרה בו עסקין, למערער שם היו שלוש הרשעות קודמות, שהאחרונה שבהן היא משנת 2016 בגין נשיאת נשק חם, עבירה שבגינה נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל. לא בכדי נכתב בפסק הדין כי "מי שנכווה ברותחין, בוודאי צריך להישמר ולא להסתכן שוב באותה עבירה."

ע"פ 6021/21 **עבוד נ' מדינת ישראל** - ערעור על חומרת עונש המאסר שהוטל על המערער לתקופה של 30 חודשים, בגין הרשעתו על פי הודאה בכתב אישום מתוקן בעבירות נשק (נשיאה והובלה) ובהפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. בית המשפט העליון **דחה** את הערעור תוך הדגשה כי צו השעה הוא להחמיר בגין עבירות נשק. להבנתו, פסק הדין שהגישה המדינה כחלק מאסופת הפסיקה קרוב בחומרתו לתיק בו עסקין, אם כי הינו חמור במקצת מהמקרה בו עסקין, שכן שם נעשה ירי בפועל בחורשה, הנשק היה מסוג M-16, וכן התנגדות למעצר. בפסק הדין נכתב: "אף אם יש ממד של חומרה בעונש, איננו סבורים כי העניין על פי נסיבות המעשה והעושה מצדיק התערבות".

39. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הגיש ב"כ הנאשם אסופת פסיקה, אשר צוינה לעיל, ולהלן התייחסותי אליה, כדלקמן:

ת"פ 17376-05-20 **מדינת ישראל נ' חליל** - שם נקבע מתחם ענישה של 12-30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. העונש בפועל נפסק על 12 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים על כל עבירת נשק מסוג פשע. להבנתו, פסק הדין שהגיש ב"כ הנאשם כחלק מאסופת הפסיקה אינו מקביל בקלותו לתיק בו עסקין. בתיק האמור דובר על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק (סעיפים 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין. בהבחנה מהמקרה בו עסקין, הרי ששם היה מדובר בנאשם ששירות המבחן מצאו כאדם צעיר בעלת יכולות חיוביות לתפקוד, נעדר עבר פלילי, גדל והתפתח במשפחה נורמטיבית בעלת ערכים חיוביים, בעל רשת תמיכה משפחתית חיובית, ההליך המשפטי מולו הרתיע אותו באופן ממשי מחיכוך חוזר עם גורמי אכיפת החוק, וכי ישנה הפחתה להישנות התנהגות עבריינית בעתיד.

ת"פ 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** - שם נקבע מתחם ענישה של 12-36 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה ועונשים נלווים, לרבות חילוט הנשק. העונש בפועל נפסק על 13 חודשי מאסר בפועל וכן חודשי מאסר על תנאי. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות נשק (הובלה), בניגוד לסעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין. על אף שנסיבות האירוע אכן דומות למקרה בו עסקין, יודגש כי בתיק האמור דובר היה על כך שהנאשם הודה בהובלת אקדח גנוב עם מחסנית בה 8 כדורים וכן כדור בקנה, כשהיה ישוב ברכב ליד מושב הנהג, ואילו בתיק שבפניי, עסקין בנאשם שנשא על גופו אקדח עם תחמושת רבה יותר (29 כדורים), נס וברח באופן אקטיבי משוטרים, בזמן המרדף השליך את הנשק אל מעבר לגדר, ולאחר מרדף ונפילה נתפס על ידי שוטר. ניתן לראות כי אין האירועים המתוארים לעיל זהים ושווים בחומרתם, וסבורני כי המקרה שבפניי חמור יותר מעובדות התיק הפלילי שהובא בפניי כדוגמא.

ת"פ 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** - שם נקבע מתחם ענישה של 14-36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים

נלווים. העונש בפועל שנפסק היה 17 חודשי מאסר בפועל וכן חודשי מאסר על תנאי. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, החזקה, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין וכן החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. להבנתו, פסק הדין שהגיש ב"כ הנאשם כחלק מאסופת הפסיקה קרוב לתיק בו עסקין, אם כי גם בו נמצאו כמה נקודות המבחינות אותו מהמקרה בו עסקין, בין היתר העובדה כי כתב האישום לא כלל אזכור לכדורים אשר היו באמתחתו של הנאשם, או כי מי מכלי הנשק היה טעון ומוכן לפעולה, המשקל הלא מבוטל למצבו הרפואי של הנאשם שניתן בתיק, וכן התרשמות בית המשפט מכנות דבריו של הנאשם כי טעה ולא יחזור על טעות זו יותר בחייו לעולם.

עד כאן התייחסותי לפסיקה.

40. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ניתן למנות כנגד הנאשם את התכנון שקדם לעבירה, חלקו המוחלט של הנאשם באירוע, הנזק הצפוי מן העבירה הינו משמעותי ביותר. נשק הינו כלי הרג. זוהי מטרתו וזהו תפקידו. לנאשם לא הייתה כל סיבה לבצע את העבירה, הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשיו, ויכול היה להימנע מביצוע העבירה. בענייניו, הנאשם נשא את הנשק על גופו, ברח מהשטרים וניסה להיפטר מהנשק במהלך המרדף, סימנים המעידים על תעוזה מצדו וחוסר מורא מפני רשויות החוק.

41. לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם, **נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל**, וכן עונשים נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

42. עתה אפנה לגזירת העונש המתאים לנאשם בגבולות מתחם הענישה שקבעתי לעיל, תוך כדי התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

43. לזכותו של הנאשם עומדת הודאה במיוחס לו לאחר תיקון כתב האישום. הודאתו חסכה זמן שיפוטי יקר. כמו כן, עובדת גילו הצעיר והעובדה שהוא נעדר עבירות פליליות קודמות. זוהי הפעם הראשונה בה הנאשם מתמודד עם גורמי אכיפת החוק, ואקווה כי פעם זו תהא עבורו גם הפעם האחרונה.

44. לחובתו של הנאשם, מדובר בעבירה חמורה עם פוטנציאל נזק הרסני. מבחינת חומרת העבירה, לא קיבלתי את טענת ב"כ הנאשם כי נשיאת הנשק הייתה נשיאה רגעית ומשכך יש להקל בנאשם. הנשיאה כללה בריחה פעילה מאוכפי החוק, ורק בשל נפילתו במרדף - נתפס.

45. באשר לשיקולי שיקום, הרי ששירות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני גבוה להישנות התנהגות בדפוסיו המכשילים, והוא לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן המליץ תחת זאת על ענישה מרתיעה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, שתחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור, וכן תהווה עונש על מעשיו.

46. באשר להרתעת הרבים, שיקול זה הינו שיקול תקף ביותר בעבירות נשק. כל עוד נשק מסתובב ברחובות שלא כדין וללא היתר, אנשים עתידים להיפצע ולהיהרג. אין לקבל זאת בסלחנות.

47. בשקלול כל האמור לעיל, אינני סבורה כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, ויש לגזור את עונשו של הנאשם בסמיכות לחלקו הבינוני של המתחם, וזאת בעיקר מפאת גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי. כמו כן, נלמד כי בתקופת מעצרו תפקודו היה תקין, ללא עבירות משמעת וללא אירועים חריגים, דבר המעיד לטובתו. עם זאת, באם ימצא לנכון לחרוג שוב מגבולות החוק, הרי שיהיה צפון לו עונש עתידי, אשר בתקווה יהווה גורם מרתיע מפני הישנות פעולותיו.

סוף דבר

48. לאור כל האמור לעיל, הריני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- **20 חודשי מאסר בפועל, אשר ימנו החל ממעצרו ביום 04.12.2021.**

עמוד 8

- 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור על כל עבירת נשק מסוג פשע.

- 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור על כל עבירת נשק מסוג עוון.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשפ"ב, 14 יולי 2022, בנוכחות ב"כ הנאשם, ב"כ המאשימה והנאשם בעצמו.

אספרנצה אלון, שופטת